

БОЖИЈИ ЗНАКОВИ У МАТЕРИЈИ

من آيات الله في المادة

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:
Амра Дацић

Рецензија:
Љубица Јовановић

ترجمة:
عمرة داتسيتش

مراجعة:
يوفانوفيتس ليوبيتسا

Божији знакови у материји

Материја је та од које се састоји овај видљиви свемир, а и оно што се не види далеко у дубинама свемирског беспућа. Од материје су саграђена наша тела, као што су саграђена прецизна тела микроба. Од ње су саграђена и жива бића која се налазе у ваздуху, као што су саграђена и небеска тела. Материју налазимо у три стања, а не у једном стању, и свако то стање има своју мудрост.

Прво: Чврсто стање омогућава материји да очува свој изглед, облик и форму. Човек је искористио ову њену специфичност у изградњи свога дома, јер је камење чврсто, измешан цемент који се осуши, такође је чврст и чува облик куће. Исто тако, облик човека је чврст због

чврстоће материје, као што су кости које сачињавају људски костур. И Земљина кора је чврста и ми боравимо на њеној површини, не удубљујемо се у њу. Да не постоји чврста материја ми не бисмо имали станишта на Земљи нити бисмо могли да живимо. А да постоји само чврста материја не би се десиле промене у многим детаљима свемира и живота.

Друго: Течно стање спада у битне специфичности течности и оне се обликују према посуди у којој се налазе. Тако се крв обликовала према артеријама, венама и капиларима којима протиче кроз људско биће без икаквих потешкоћа, као што се воде обликују у облику долина и тако протичу реке и језера.

Узвишени Бог је казао:

„Зар не видиш да Аллах спушта са неба кишу па је у изворе у земљи

разводи, а онда помоћу ње разнобојно биље изводи.“ (Кур'ан, 39:21)

Вода, као течност, улази у корен, стабљику, гране и листове у свету биљака. Да је материја само у течном стању не би постојао ниједан чврсти облик.

Треће: Гасовито стање има специфичност у распрострањености и немогућности постојања на једном месту. Овом својом особином ваздух се распростире, уз моћ Милостивог, на све делове Земљине површине. Да је сва материја само у гасовитом стању не би могла да стоји на одређеном месту. Из претходног налазимо да:

Чврстина материје има мудрост којом се користимо да бисмо дошли до материје у ограниченом, чврстом облику који се не мења. Тако је човек изградио зграде и установе, направио је различите

справе, а све то не би било могуће без чврсте материје која има сталан облик.

Течност материје има мудрост којом се користимо да бисмо направили било који облик који желимо, као што је мењање облика течног гвожђа у различите справе у траженим облицима и величинама.

И гасовитост материје има мудрост, јер без ње не би било ни ваздуха нити ветрова који разносе кишу. Ми се користимо гасовитом материјом у многим производњама и многим производима, као што је претварање бензина путем сагоревања у гас који омогућава летење млазног авиона.

Ко је тај ко је створио ова мудра стања у једној материји? Ко је одредио неопходне законитости за свако од ових стања?

Да ли је материја без разума власница те мудрости?

Да ли је материја без разума та која је изабрала ова стања?

Како кад материја не поседује мудрост нити одређење!?

Како човек - намесник на Земљи - претвара материју из облика у облик када жели и како жели, а она не поседује моћ забране, претварања нити замене?

Ако ова одређена стања нису производ материје, ко је то онда?

Одговор је: Нема сумње да је то дело неког другог. Ко је други створио материју и одредио њена стања, ако то није:

„Онај коме припада власт на небесима и на Земљи, који нема детета, који у власти нема ортака и који је све створио и како треба уредио! Неки

поред Њега прихватају божанства која ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању да од себе неку штету отклоне ни да себи какву корист прибаве.“ (Кур'ан, 25:2-3)

Метаморфоза (претварање)

Ако размислиш о стањима материје, видећеш да она није увек чврста, него да има моћ метаморфозе (претварања) у друга стања, а и то је мудрост.

Топљење

Чврсте материје претварају се у течну стање топљењем, као што је топљење снега или гвожђа загревањем. На овај начин, човек може да обликује метал онако како жели.

Растапање

Могуће је да се чврста материја претвори у саставни део течности растапањем, као што комад чврстог шећера постаје саставни део течности (чаја или кафе). Стога је и растапање мудрост чиме је могућ доток земљаних соли у биљке, због могућности растапања земљаних соли у води. Тако је омогућен њихов улазак са водом у све делове биљке. Храна се раствара у соковима желучаног апарата што олакшава њен долазак до свих делова људског организма крвотоком. Растапање чврстих материја велика је мудрост у припреми и спремању хране.

Замрзавање (стврдњавање)

То је претварање течне материје у чврсто стање, као што је замрзавање воде

и њено претварање у снег, као и стврдњавање отопљених течних метала у чврсте метале. Без стврдњавања течних материја не бисмо били у стању да дођемо до било које нове металне справе.

Седиментација

То је процес супротан растапању, а дешава се таложењем растопљене материје и њеним одвајањем од течности у којој се растопила. Овај процес има огромну мудрост. Тако се седиментира материја калцијума - из крви, на пример - на местима стварања кости од чега се развијају и настају јаке кости које чувају човека и животињу у њиховом облику и скелету. Човек се окористио овом специфичношћу при раздвајању материја једних од других.

Испаравање

То је процес претварања течности у гасовито стање као што је претварање морске воде у пару која се пење у небеса. Једна од вредности испаравања јесте та да растопљена материја у течности која се испарава остаје и не успиње се. Тако нам је Узвишени Бог извадио на површину питку воду из слане воде.

Узвишени Бог је казао:

„Видите ли ви воду коју пијете, да ли је ви или Ми стварамо? Ако желимо, можемо да је сланом учинимо, па зашто нисте захвални?“ (Кур'ан, 56:68-701)

Кондензација

Кондензацијом се материја претвара из гасовитог стања у течно стање. Овим се процесом враћа вода која се успиње као пара у облику водених капи, стварајући тешке облаке.

Претходни преображаји и претварања не дешавају се насумице, него се све то дешава сходно принципима, прописима и основама које су разјашњене у књигама о карактеристикама материје, из физике и другим књигама, што потврђује да онај ко је омогућио ова корисна претварања при опису материје и њених карактеристика, створио их је у прецизном и савршеном реду који ова претварања чини корисним, сходно савршеној општој путањи којом плови овај свемир. Ови савршени принципи и ова одређена претварања сведоче да је њихов Господар Праведан, Онај Који све зна, Онај Који је о свему обавештен, Онај Који све види.

„Који је све створио и како треба уредио.“ (Кур'ан, 25:2)

Посматрај и размишљај!

Да је распрострањеност једно од својстава течности, преплавилa би морска вода Земљу и све би потопила.

Да је распрострањеност једно од својстава чврстоће, брда и планине би закопале све што живи на земаљској кугли и ништа не би могло бити на свом месту.

Да су две карактеристике: стврдњавање и течност својства гасова, ваздух би био ограничен на један скучени део Земље и био би онемогућен његов лак улазак у плућа.

Да је течност својство чврстих материја, не би постојала ниједна кућа, нити справа, нити чврсто постојање човека ни животиње.

Пошто су ове карактеристике, које посматрамо код материје, одређене, створене и успостављене по строгим, ефикасним и одређеним принципима, ко је, онда, створио ове специфичности и

подарио их материји? Ко је одредио одређене прописе по којима је уређена форма материје? Ко је потчинио материју овим прописима?

Ове савршене специфичности, депониране у материји, сведоче да је то дело Свемогућег. Поклањање ових специфичности материји сведочи да је то дело Онога Који све даје. Прецизно и ефектно уређени принципи сведоче да је то дело Господара и Заштитника свега. Потчињавање материје реду и прописима сведочи да је то дело Снажнога, Силнога, Заштитника. Ко је тај Створитељ, Мудри, Онај Који све даје, Судија, Онај Који је заштитник, Снажни, Силни?

То је, заиста, Бог, хваљен и узвишен нека је Он од свега оног што Му приписују.

Исти корен

Ако се запиташ о основи материје, одговориће ти стручњаци: Најмања честица у материји је атом, који је основа сваке материје виђене на небесима и на Земљи. Атом је цигла зграде у материји свемира који видимо.

Атоми хелијума и водоника

Истраживачи су пронашли да се атом састоји од других материјалних тела. Како је напредовало њихово сазнање откривала су им се нова материјална телешца унутар атома све док нека од ових тела не направе у атому више од десет делова у милионитом делу секунде. Најважнији основни и постојани састојци атома зову се: протони, неутрони и електрони. Свака материјална супстанца у свемиру састоји се од атома, било да се ради о гвожђу или гасу. Нема разлике међу свим атомима различитих материјалних супстанци, осим

у броју атома од којих се материја ствара и њиховом распореду. Основа гвожђа састоји се од електрона, протона, неутрона и других, а и кисеоник се састоји од истих материја, али се само разликују у броју и редоследу.

Узвишени је казао:

„Онај Који је седам небеса једна изнад других створио - ти у ономе што Милостиви ствара не видиш никаквог несклада.“ (Кур'ан, 67:3)

Разликујући се у броју и редоследу, настала је огромна разлика у материјалној супстанци.

Ко је створио основу материјалне супстанце (електроне, протоне, неутроне и др.)?

Ко их је спојио тиме сачињавајући атоме различитих елемената, сходно одређеном реду и тачно одређеном поретку?

Сама материја?! Било шта у материји? Електрони? Или протони? Или неутрони? Које од ових тела је створило преостале елементе атома, ко их је спојио и сјединио правећи различите облике?

Сва ова телешца јесу делови атома, један део не ствара остале делове. Стога, било које телешце не прави атом.

Или је то, можда, случајност створила протоне? Случајност је та која је спознала да је неопходна хармоничност атома (наелектрисаност) како би створила једнак број електрона и протона, па су тако случајно створени, једнако и хармонично, електрони и протони у сваком атому који су безбројни у постојећим атомима? Случајност! Овако је случајност створила кисеоник, а такође, и атом водоника у одговарајућој количини и са траженим карактеристикама за стварање воде довољне за сва жива створења! Случајно је створен и атом

угљеника, гвожђа, бакра и других елемената, како би се од њих створио овај случајно уређени свемир! Који случајно нема непотпун поредак!

О ти разумом обдарени! Да ли ћеш да поверујеш ако ти се каже: Једно од аута са својим деловима (точкови, мотор, седала, браници итд.) створено је случајно и ти делови су се случајно спојили! Онда је и писање ових редова случајно!

Исто тако, да ли ћеш да поверујеш ако ти се каже: Ове степенице које су испред тебе, заиста су случајно створене?!

Један од научника навео је пример неисправности употребе речи случајно, па је казао: "Када бисмо дали милион машина за писање милиону мајмуна, и када би они били у стању да пишу на тим машинама милијардама година, немогуће је да иједан мајмун случајно напише песму. Напротив, немогуће је да било који

од ових мајмуна напише једну складну и разумљиву реченицу."

Савршено сједињење сходно прецизном поретку

Стручњаци нас, у питањима материје, обавештавају да се хемијски процес међу материјама одвија по савршеним и тачно одређеним прописима, да се моћ ових прописа простире до свих места на небесима и на Земљи да није могуће да се било који хемијски процес успротиви овим прописима, као што свака материја мора да се преда и покори законским праписима.

Да сада мало размислимо. Шта ти твој разум каже када посматраш уређену државу, све се одвија сходно закону и складу? Да ли негираш да је иза тих закона законодавна власт која је одредила

те законе? Да ли се ти закони спроводе у тој држави због јаке власти која проводи законе и која непрестано ради на њиховом очувању?!

Ко је поставио савршене законе за ове материје широм свемира?

Ко је прецизно одредио законске прописе и одредио њихове могућности?

Ко је сваку материју подредио овим прописима и законима?

Ови прецизни, савршени, ефектни закони сведоче сваком разуму да је то дело Суца, Заштитника, Јакога, Силнога.

Различити су атоми једнолични, исти им је склад у целом свемиру, што сведочи да је то стварање Једнога, Мудрога, слављен нека је Он.

Сумња

Неки неверници сматрају да се човек темељи на хемијским процесима и да у њему не постоји ништа друго осим материје која међусобно хемијски реагира, што доводи до активности људског организма. Тако, јело, пиће, деловање, говор, смех, плач, љубав, мржња, храброст, кукавичлук и свако људско понашање само је резултат хемијских реакција!

На ове речи нема потребе да одговоримо са више речи од следећег: човек у оваквом стању нема слободне воље у било којем послу који обавља, јер се хемијски процеси дешавају у његовој унутрашњости па га чине храбрим или кукавицом, племенитим или шкртицом, у покрету или да стоји, да се смеје или плаче, да говори или ћути, да чини добро или зло. Ово, такође, значи да када убије другу особу, неће за то да буде питан, јер су хемијски процеси, који су се одвијали у

његовом телу, ти који су покренули његово тело на убиство!

Да је овај погрешни говор истина, радио бих и стао, ишао и покретао се, разговарао и ћутао хемијским путем, без слободне воље и самоизбора, а та је ствар очигледно неисправна.

Ти си, заиста, душа и тело, као што Узвишени Бог каже:

„Кад му дам лик и у њега удахнем душу, ви му се поклоните!“ (Кур'ан, 115:29)

Душа управља, а тело се покреће онако како управља та душа.

Закључак

Материја има три стања, а свако стање има мудрост:

а) Чврсто стање: чини облике чврстим па градимо куће, правимо справе и насељавамо се на Земљи;

б) Течно стање: материја је у могућности да мења облик па крв тече нашим венама, вода протиче кроз делове биљака и њихове резервоаре;

в) Гасовито стање: материја може да се рашири, па ваздух налазимо у нашој близини и на сваком месту.

Материја се претвара из једног стања у друго, и у сваком је том преображају мудрост;

а) Претапањем чврстих материја у течност долазимо до могућности обликовања чврстих материја као што је производња справа од отопљеног гвожђа;

б) Растапање материје у другој материји омогућило је биљкама да се окористе земљаним солима растопљеним у води, да храна долази до сваке ћелије у

нашим организмима помоћу крви која протиче у нашим венама и капиларима;

в) Стврдњавањем отопљени метали обликују се у чврсте и корисне облике;

г) Седиментацијом се стварају чврсте кости из соли калцијума који се налази растопљен у крви;

д) Испаравањем подиже се морска вода изнад планина припремајући се за њен пренос у дубину континената и она се ослобађа соли које се у њој налазе;

ђ) Кондензација онемогућава подизање водене паре у висине, па се тако стварају облаци изнад нивоа планина;

Свако стање има одговарајуће карактеристике:

а) Да је својство распрострањености једно од својстава течности, морска вода би све преплавила;

б) Да је својство распрострањености једно од својстава чврстих материја, планине би укопале све што је живо;

в) Да је својство мењања облика једно од својстава чврстих материја, преплавили бисмо Земљу и не би било чврстих облика;

г) Да је својство чврстоће једно од својстава течности, не би протицала крв или река или вода у биљкама;

д) Да је својство чврстоће једно од својстава гасова, ваздух би био ограничен на одређена места.

Атом је цигла у згради свемира и сви атоми различитих материја једноврсни су, састављени од још мањих делића (електрона, протона, неутрона и др.), који су повезани једни са другим. Узрок различитости материјалних супстанци је у различитости броја тела у атому и њиховом складу.

Та савршена стања материје, њени уређени закони, чудесне трансформације, савршене материјалне реакције, ефектни прописи, јединствена конструкција свих атома у свемиру, сведоче да је то дело Створитеља, Мудрога, Свезнајућег, Суца, Снажног, Заштитника, Једнога, а то је Бог, хваљен нека је Он.

Активност људског организма није резултат хемијских, материјалних реакција, јер је активност слободна и неограничена и она произилази из слободне воље душе и материјалног тела које је ограничени извршитељ.

